

JdIC: En wat voor gevoelens roepen kippen en hanen bij u op?

LB: Nu vind ik ze wel sympathiek, maar vroeger had ik er een aversie tegen. Of het nou een arend, een mus of een kip was, ik ervoer vogels als iets bedreigends. Waarom? Ik weet het niet. Het is iets irrationeels wat misschien met mijn kindertijd te maken heeft. Maar nachtvogels, vooral uilen, vond ik juist fascinerend.

JdIC: Wat u daar zegt is opmerkelijk, want aan het eind zie je het dode lichaam van Pedro en dan loopt er een kip over zijn buik, alsof het dierlijke uiteindelijk machtiger is dan het mense-lijke.

LB: Daar ligt het voor de hand omdat de jongen doodgaat op een plek waar dieren worden gehouden.

JdIC: En in Pedro's droom dan? Met die vertraagd rondfladderende kip?

LB: Maar in de droom zit nog veel meer: zijn moeder komt erin voor, El Jaibo, de jongen die door El Jaibo is vermoord, een stuk vlees, bliksemflitsen... Trouwens, ik had graag gewild dat het stuk vlees dat Pedro's moeder hem voorhoudt door de bliksem werd getroffen en dat het in die kamer regende, maar dat kregen we niet voor elkaar, daar hadden we de technische middelen niet voor. Ik vond het fijn om slow motion te gebruiken. Ook de scène met de hond die over straat rent als El Jaibo doodgaat is vertraagd opgenomen. Ik heb altijd erg van slow motion gehouden omdat het zelfs de triviaalste handeling een onverwachte dimensie geeft, je ziet details die je op normale snelheid niet opvallen.

TPT: Maar later bent u er minder gebruik van gaan maken. Voor zover ik weet, zit in uw laatste films geen slow motion.

LB: Ik gebruik het nu niet meer omdat het een maniertje is geworden waarmee op van alles en nog wat de aandacht wordt gevestigd.

JdIC: In Pedro's droom gaat zijn moeder, Stella Inda, op haar bed staan. Ze houdt haar nachtjapon een beetje omhoog, springt uit bed en gaat op Pedro af. Haar pon en haar haren wapperen om

4 De Maagd van Guadalupe is de beschermheilige van Mexico.

5 Octavio Paz, 'El poeta Buñuel', gepubliceerd in *Las peras del olmo* (1957).

haar heen en het is net alsof ze danst. Echt een heel mooi beeld.

LB: Het is niet mijn streven om mooie beelden te maken. Als dit mooi is... soit.

JdIC: Het beeld suggereert bijna een verschijning van de Maagd.

TPT (Lacht): Van de Maagd van Guadalupe natuurlijk!⁴

LB: Dat is uiteraard nooit mijn bedoeling geweest. Als kind, bij de jezuïeten, vond ik het beeld van de Maagd betoverend en later heb ik haar ook laten verschijnen, in *La voie lactée* bijvoorbeeld. Maar niet in *Los olvidados*. Niet bewust, tenminste.

JdIC: Deze droom en die van de soldaat in *Le charme discret de la bourgeoisie* zijn de mooiste die ik ooit in een film heb gezien.

TPT: Misschien krijgt deze sequentie mede door de technische onvolkomenheden de structuur van een echte droom.

LB: Inderdaad blijkt achteraf wel eens dat een fout een scène juist verrijkt doordat zich andere mogelijkheden aandienen, maar het is toch beter om fouten te vermijden. Overigens blijft er altijd wel iets over van je oorspronkelijke bedoelingen, ook al is het technisch niet volmaakt.

TPT: Voordat we hier naar toe gingen hadden *De la Colina* en ik het over die droom en toen moesten we denken aan wat Octavio Paz erover heeft geschreven: in deze scène worden de thema's van de film – honger, misdaad, de moederfiguur – samengevat in een soort gemeenschappelijk offerritueel.⁵

LB: Natuurlijk. Gebeurtenissen die indruk op je maken als je niet slaapt komen in dromen bij elkaar, maar op een verholde manier of in een andere gedaante. Pedrito is onder de indruk omdat hij heeft gezien hoe El Jaibo Julián heeft doodgeslagen en hij ervaart weer dat zijn moeder hem niet te eten heeft gegeven. Daarom droomt hij dat de vermoorde jongen onder zijn bed ligt en dat zijn moeder hem met een tedere glimlach een groot stuk vlees aanbiedt, en dat El Jaibo dat van hem afpakt.